Дядо го нарекли малкия рачо. Той бяла
по напрдъ чиракувал въ трдвна чивкоч
си далкалъ, нуло писецъ, да се учи да пише
нуждно. Той расказваше какъ го учили на чови
хубаво занаятство, като го карали да чопка и да рас-
тривя на плочи ласкови и вдрдово свчки за
горна дъх, балчиа и кирчъ за долна дъх, какъ на
по сврдия начъ тръгуваше работата, какъ го провар-
дали за коприва и дъ охлеви прдъ велики постъ и за ха-
лмецъ за сапаро великдень, за гъби на
гъмнчалъ прдъ лятото, как кога не на-
мдрвлъ да донесе нищо не му давали да яде,
а кога донесъл коприва или охлеви или
гъби, провардали го пакъ за риба, да лови съ
сакъ или да постави кошъ и да стои куй дъ-
ката да го пази да му го не изкрадкатъ
или да лови пиявачкъ за дърва, кога
приордала дъскара по дъгъ валенчето на
дъгъ, най дъго му било казвано, кога
гдмало дъга работа и го завеждила
мъчодица му въ гората за дърва, тогаз
той бегала повечко хлдъ и стрелчето та
си похапвали въ гората и било най сладко
мастрдица му въ тозъ случай бъвала дъ-
рдъ вдрлива съ него, но при всичко пак
кога да си тръгнатъ отъ гората и гледа
ла как да го пазвари съ топлинъ и по-
тежъкъ парчъ дъва на гръбъ. А кога из-
лано по трдба отъ такива услуги прова-
рдали го да изкарва свиня дъ и да ги пасе
или крава за или телета и това все за-
да се изучи какъвто по хубаво на загра-
ждъчъ.

Единъ день, казваше той, ~~веднъ~~ чрезъ сли, за-
то свдялъ за собата да пише, не знаелъ какво
да пише, и гледалъ ~~тамъ~~ прдъ прозорци дъ
на сврдица по дъвардъ въ на дворчетъ Кали-
комшийка Та кръца че се беле нъ нъ
изтикала и бъставена трдвица, и казъ
на изкарвала тялото да го пасе, той на-
виква и им казва, видъли тамъ очъ дъ-
вица на довардъ въ да изкарамъ тяло
то дали отъ се не била млада и крехка

ГРАДСКИ АРХИВ СОФИЯ